

med, hvad der er almindelig Praxis i den Slags Sager; der behandles ikke den mindste Jernbane, uden at den kommer paa et særligt Lovforslag, naar det er en ny Jernbane, og det forekom mig allerede ifjor mindre rigtigt, at et Spørgsmaal af en saadan Bestaaffenhed som det, her foreligger, blev opført paa Finantsloven. Det maa imidlertid ganske vist siges, at det jo altid noget beror paa et Skjøn, om Sager af den Art rettest bør optages paa Finantsloven eller paa en særlig Lov. Det er, som sagt, en fastslaaet Praxis, at ethvert Forslag om en ny Jernbane bliver Gjenstand for et særligt Lovforslag, men paa den anden Side have vi hvert Aar paa Finantslovsforslaget betydelige Bevillinger til Jernbaneanlæg, navnlig til Udvidelse af de bestaaende Anlæg og Deslige. Paa den Maade kunde man ganske vist ogsaa sige, at Frederikshavns Havn ikke er et aldeles nyt Havnaneanlæg, men at der kun er Tale om en Udvidelse og en Forbedring af en bestaaende Havn, og dette kunde da give nogen Grund til at opføre denne Bevilling paa Finantsloven, som det skete ifjor. Jeg tror imidlertid alligevel, at det andet Hensyn her er det overveiende. Der er mindre Tale om en blot Vedligeholdelse, Udvidelse eller Forbedring af et bestaaende Havnaneanlæg end om Tilveiebringelse af en Havn, der kan fyldestgjøre andre Fordringer end dem, der hidtil ere bleve fyldestgjorte ved Frederikshavns Havn. Det er vistnok i al Almindelighed rigtigt, at saadanne Spørgsmaal gjøres til Gjenstand for særlige Love og derved for særlig Behandling; thi saadanne Spørgsmaal bør efter min Mening kun blive Gjenstand for Afgjørelse paa Finantsloven, naar det er det rent finantzielle Spørgsmaal; der er Hovedsagen, naar det er Udgifter af en saadan Bestaaffenhed, at man ikke let kan danne sig en Mening om det i og for sig Hensigtsmæssige og Nigtige i at foretage den Slags Foranstaltninger, og naar Spørgsmaalet er nærmest dette: Tilsteder vor finantzielle Status os at gjøre saa betydelige Udgifter i denne eller hin Anledning; men ved en Sag som den foreliggende blive de tekniske Spørgsmaal langt mere fremtrædende, og jeg tror ogsaa, at den Gang Sagen fik ifjor, vil godtgjøre, at praktisk er det lidet hensigtsmæssigt at rette den Slags Spørgsmaal til Finantsudvalget. Det ligger i Forholdenes Natur, at Finantsudvalget først paa et forholdsvis sent Stadium vil kunne bestjæftige sig med slige Spørgsmaal, og det er langtfra sikkert, at der i Finantsudvalget findes Kræfter, som ere særlig egnede til at behandle saadanne Spørgsmaal; thi Finantsudvalget sammensættes efter andre Hensyn, og det vil meget ofte blive Tilfældet, som det blev ifjor, at man af Hensyn til Lidten maa udstyde en Sag, som der i og for sig er Stemning for og Tilbøjelighed til at fremme, fordi det ikke har været muligt at faae den behandlet. Jeg frygter meget for, at dersom denne Sag atter iaar var opført paa Finantsloven, vilde

den faae ganske samme Skæbne som ifjor, og jeg betragter det derfor som heldigt for Sagen, at den høitærede Minister har gjort den til Gjenstand for et særligt Lovforslag. Jeg skal ikke komme ind paa Sagens Realitet, men da jeg dog har Ordet, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg, siden Finantsloven ifjor var for, har havt Leilighed til paa selve Stedet at gjøre mig bekendt med Forholdene og nøie gjøre mig bekendt med de forskjellige Planer, der have været bragt frem, og om hvis Gjennemførelse der kan være Tale, og jeg er da kommen til den bestemte Overbevisning, en Overbevisning, som jeg ikke har kunnet naa at komme til ifjor i Finantsudvalget, at det er paa høie Tid at gjøre Noget for Frederikshavns Havn, og at det Forslag, her er fremfat, vistnok er overmaade forstandigt og hensigtsmæssigt, naar man skal holde sig indenfor en saanever finantziel Bevilling, som det er gjort gjældende, at man foreløbig maatte holde sig til. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Lovforslaget paa det Bedste til det høie Thing og tilige, dersom der skulde fremkomme Spørgsmaal om, hvorvidt det bør gjøres til Gjenstand for Behandling i et særligt Udvalg eller i Finantsudvalget, meget indtrængende anbefale at lade det blive behandlet i et særligt Udvalg.

Berg: Det er mig meget kjært, at jeg har talt saa tydeligt, at jeg har faaet modfatte Anskuelse frem; det er det, jeg gjerne ønsker, at vi med Hensyn til saadanne Spørgsmaal efterhaanden faa Medde paa, hvorledes Folkethinget sidder i det. Med Hensyn til den Betragtning, der er gjort gjældende angaaende dette Forslags Behandling forrige Aar, skal jeg gjøre et Par Bemærkninger. Det vil ses, at Finantsudvalget har været overordentlig heldigt med at behandle denne Sag, forsaavidt man kan antage, at de 2,200,000 Kr. kunne tilfredsstille de Krav, som man egentlig tilfattede ogsaa ifjor; thi da har Finantsbehandlingen ifjor sparet Staten for 2,400,000 Kr. Jeg betvivler, at hvis man ifjor havde henvist denne Sag til et teknisk Udvalg, der ikke havde særlig Die for det finantzielle, men netop særlig var nedfat af tekniske Hensyn, vilde denne Sag have faaet den Udgang, som den foreløbig har faaet. Det viser sig imidlertid ogsaa, at Finantsudvalget har kunnet tage denne Sag op til Forhandling, siden den Behandling af Planen, hvorefter man, som det fremgaar af Anmærkningerne til Lovforslaget, forlangte, at der skulde anvendes et væsentlig mindre Beløb, har fundet Teknikernes og de Sagkyndiges Bifald og ogsaa Regjeringens, hvilket ligger udtrykt i dette Forslag. Det vidner dog ikke om fuldstændig Uforstandighed med Hensyn til disse Spørgsmaal i Finantsudvalget, og naar vi hørte just den ærede sidste Læser forklare os, at han allerede var kommen saavidt med at undersøge Sagen, at det er et forstandigt og vel